

24. JANUÁR 2021

Týždenník farnosti
sv. Jakuba, apoštola, Veľký Šariš

PODPORA FARNÉHO
KOSTOLA SV. JAKUBA

TRETIA NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK

Prvé čítanie: Ninivčania sa odvrátili od svojej zlej cesty

(Jon 3, 1-5. 10)

Žalm: UKÁŽ MI, PANE, SVOJE CESTY

(Ž 25, 4-5b. 6+7bc. 8-9)

Druhé čítanie: Tvárnosť tohto sveta sa pomíňa

(1Kor 7, 29-31)

Evanjelium: Kajajte sa a verte evanjeliu

(Mk 1, 14-20)

POZVANIE, KTORÉ ROZBÚCHA SRDCE...

Pri čítaní tejto nádhernej state o povolání prvých učeníkov máme možno pred sebou obraz jednoduchých rybárov. Obyčajných veriacich chlapcov, ktorým sa zachvelo srdce, keď počuli, že nemusia byť len rybármi. Nie je to však s tou jednoduchosťou také jednoznačné. Peter mal vlastnú firmu. Vlastnil niekoľko rybárskych lodí. Mal vlastných zamestnancov a v dedine mal aj veľký dom, nakoľko vieme, že v ňom bývali viaceré generácie. No a neboli to žiadni námezdní robotníci, ktorí môžu ísť pracovať kedykoľvek na dlhší časový úsek do cudziny. Mali rodiny, starých rodičov, o ktorých sa bolo treba starať, mali vlastné deti. Z tohto pohľadu by asi každý potulný človek, akým sa im asi zdal Ježiš, nemal u nich šancu a hlavne nie u Petra. V čom to bolo, že Ježišovo pozvanie im rozbúchalo ich srdcia? V evanjeliu sa nepíše, žeby použil nejaký defibrilátor. Zdá sa, že títo ľudia boli ľuďmi hlbokej modlitby a že pomocou nej sa nemodlili k svojim vysneným bohom bohatstva a úspechu, ale že sa modlili k pravému Bohu. Tohto Boha poznali a milovali. A Boží hlas započuli aj naživo. Aké by to bolo krásne, keby sme sa aj my modlili k pravému Bohu, vedeli ho milovať a naučili sa takto započúť jeho hlas, keď nás niečím osloví...

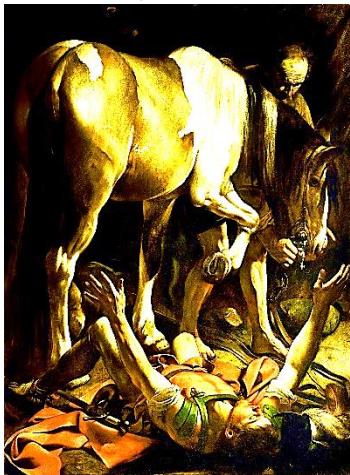

(Aplikácia Zamyslenia)

„Keď nie si povolaný, urob, aby si sa povolaným stal.“ (sv. Augustín)

OBRÁTENIE SV. PAVLA, APOŠTOLA, 25. JANUÁR

Sv. Pavol sa narodil niekedy v rokoch 5-10 po Kristovi v Tarze v Cilícii (južné Turecko) v židovskej rodine, ktorá požívala práva rímskeho občianstva. Rodičia mu dali dve mená: Šavol (Saulus – meno prvého židovského kráľa) a Pavol (Paulus – malý). Dostal vynikajúce vzdelanie, najprv v samotnom Tarze v helenistickej škole a neskôr v Jeruzaleme pri nohách slávneho učiteľa Gamaliela. Popritom – ako správny Žid – sa vyučil stanárskemu remeslu. Vyrábala stany alebo lodné plachty, čo bol vtedy veľmi hľadaný tovar.

V prvom rade však ostal dôsledným, až fanatickým farizejom. Zahorel nenávisťou proti novému učeniu, ktoré hlásal Ježiš Kristus a jeho apoštoli. Bol pri kameňovaní sv. Štefana. Nekameňoval ho síce priamo, ale strážil šaty katom. Potom si vymohol dovolenie na prenasledovanie kresťanov aj v Damasku. No na ceste do tohto mesta sa mu zjavil sám Ježiš Kristus. Na tri dni z toho oslepol, ale potom sa dal pokrstiť a niekoľko dní nato už ohlasoval v synagógach Ježiša Krista a rozprával o tom, čo sa mu prihodilo. Židom sa to nepáčilo a chceli ho zabiť. On im však ušiel (jeho učeníci ho spustili v koši cez hradby – Sk 9,19-25) a odišiel na juh do púšte, ktorá siaha až do Arábie, aby sa pripravil na apoštolský úrad. Asi po troch rokoch sa vrátil späť do Damasku a odtiaľ do Jeruzalema, aby vyhľadal apoštolov. Avšak každý sa ho bál – kvôli jeho povesti prenasledovateľa kresťanov. Vtedy sa ho ujal Barnabáš, zaviedol ho k apoštolom Petrovi a Jakobovi a porozprával im, ako si Pavol počínal v Ježišovom mene. Z Jeruzalema odišiel Pavol asi na štyri roky do Tarzu. Potom spolu s Barnabášom zamierili do Antiochie, kde hlásali evanjelium medzi pohanmi.

V Antiochii dostal milosť, že bol „*uchvátený až do tretieho neba*“. Aby však nespyšnel, bol mu daný do tela osteň, satanov posol, aby sa nevyvyšoval. (2 Kor 12) Z Antiochie sa potom vrátil do Jeruzalema, kde bol spolu s Barnabášom „*oddelený*“, to znamená, že ich oficiálne poverili hlásať evanjelium. «Oddeliť» znamená v našom zmysle vysvätiť. V roku 47-48 spolu s Jánom Markom (Marek evanjelista) a Barnabášom vykonal prvú misijnú cestu na Cyprus a do južných provincií Malej Ázie (Antiochia v Pizídií, Ikónium, Lystra, Derbe). Založili nové cirkevné spoločenstvá, ale zakúsili aj veľa prenasledovania. Druhá misijná cesta sa udiala v rokoch 49-52 v spoločnosti Sílasa do Malej Ázie a na európskom kontinente (Filipy, Solún, Atény a Korint). Počas tretej misijnej cesty (53-58) sa tri roky zdržal v Efeze. Prostredníctvom spolupracovníkov založil kresťanské spoločenstvá v Kolosách, v Laodicei a v Hierapole. Kvôli prenasledovaniu musel z Efezu odísť cez Macedónsko do Korintu. V Jeruzaleme ho uväznili a vďaka tomu sa dostal do Ríma.

V Ríme bol vo väzení, jeho jediným verným spoločníkom bol Lukáš (evanjelista). Posledné roky jeho života sú však pre nás zahalené tajomstvom. Po odsúdení ho stáli mečom pravdepodobne na mieste v blízkosti Ostijskej cesty. Toto miesto sa volá Tre Fontane a dnes tam stojí kostol a kláštor trapistov. Podľa tradície ho pochovali na cintoríne pri Ostijskej ceste na ľavom brehu rieky Tiber. Cisár Konštantín Veľký dal nad jeho hrobom vystavať menšiu baziliku. Namiesto nej tam teraz stojí nádherná bazilika sv. Pavla, ktorá bola dokončená r. 1854.

Sv. Pavol sa zvykne nazývať «apoštolom národov», pretože je najväčším misionárom všetkých čias a jeho listy sa čítajú ako Božie slovo na celom svete.

RODINNÝ KÚTIK

V	Y	H	L	Á	S	I	L	I	P	N	A	J	M	E	N	Š	Í	Á
P	R	I	B	L	Í	Ž	I	L	O	S	I	E	T	E	Š	N	H	N
O	V	E	V	I	N	I	N	K	R	Á	Ľ	O	V	S	T	V	O	E
B	N	E	C	J	D	M	O	I	R	Y	B	Á	R	I	Y	E	V	P
Y	A	P	O	O	E	K	O	T	O	R	N	Ý	Ť	CH	R	L	O	O
V	J	K	S	K	V	Ž	P	R	S	R	Á	A	V	U	I	I	R	S
A	V	U	A	A	N	I	I	J	E	E	V	E	Z	V	D	T	Í	T
T	Ä	O	E	J	M	N	N	Š	O	R	M	M	V	Ä	S	Á	M	I
E	Č	N	I	A	C	A	H	A	T	N	I	U	S	Z	A	R	K	H
L	Š	M	L	J	E	P	L	O	V	L	Á	N	T	N	Ť	V	Š	O
I	Í	A	A	T	S	L	Á	P	O	E	E	Š	A	I	D	D	I	L
A	A	Z	G	E	T	N	S	V	Ô	I	Ľ	N	Ň	L	N	O	M	Ť
O	L	E	I	S	A	I	A	U	T	S	A	K	T	I	Í	I	O	C
N	I	T	V	A	CH	L	Ť	S	Ý	CH	T	P	Ý	O	Ú	Č	N	E
D	Z	Ď	O	A	O	Z	A	N	E	CH	A	L	I	S	O	N	S	I
R	O	O	L	V	O	Ť	R	O	Z	V	R	Á	T	E	N	É	J	L
E	R	P	A	Í	Š	CH	C	E	Ť	A	Ť	Š	Ú	P	S	S	T	B
J	H	Á	L	E	V	E	R	I	Ť	A	Z	D	Á	CH	E	R	P	O
E	V	A	N	J	E	L	I	U	M	CH	A	T	S	E	C	Á	L	Z

CESTA * EVANJELIUM * GALILEA * HLÁSAŤ * HOVORÍM * HROZIL * JEŽIŠ *
 JONÁŠ * KAJAJTE SA * KRÁĽOVSTVO * MESTO * MORE * NAJMEMŠÍ *
 NAJVÄČŠÍ * NAPLNIL * NEPOSTIHOL * NEŠTASTIE * NINIVE * NOSIL * OBLIEČŤ
 * OBYVATELIA * ODVRÁTIL * ONDREJ * PRIBLIŽILO * POĎTE ZA MNOU * PÔST
 * PRECHÁDZAŤ * ROZVRÁTENÉ * RYBÁRI * SIETE * SPÚŠŤAŤ * ŠIMON *
 ŠTYRIDSAŤ DNÍ * TRVAŤ * UVÄZNILI * VEĽKÝ * VERIŤ * VOLAL * VRECovina
 * VSTAŇ * VYHLÁSILI * ZANECHALI * ZLÁ CESTA * ZMILOVAL

PORIADOK BOHOSLUŽIEB V 3. TÝŽDNI OBDOBIA CEZ ROK OD 25. 1. DO 31. 1. 2021

PONDELOK 25. 1.	Obrátenie sv. Pavla, apoštola, sviatok	VELKÝ ŠARIŠ	† Anna, Rudolf, Janka, Jana
		VELKÝ ŠARIŠ	* ZBP Anna (60 r.)
UTOROK 26. 1.	Sv. Timotej a Títus, biskupi, <i>spom.</i>	GREGOROVCE	† Ján, Kristína
		VELKÝ ŠARIŠ	* ZBP Pavol a Mária (30. výr. manž.)
STREDA 27. 1.	Féria	KANAŠ	ZBP Monika
		VELKÝ ŠARIŠ	† Margita, Mikuláš
ŠTVRTOK 28. 1.	Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a uč. C., <i>spom.</i>	VELKÝ ŠARIŠ	† Alžbeta, František
		VELKÝ ŠARIŠ	† Mária, Alžbeta, Jozef
PIATOK 29. 1.	Féria	MEDZANY	* ZBP Radovan, Ivana
		VELKÝ ŠARIŠ	* ZBP Margita (90 r.)
SOBOTA 30. 1.	Sp. Panny Márie <i>Nedeľná sv. omša</i>	VELKÝ ŠARIŠ	Na úmysel*
		VELKÝ ŠARIŠ	* Za celú farnosť
NEDEĽA 31. 1.	ŠTVRTÁ NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK	VELKÝ ŠARIŠ	* ZBP Mária (50 r.)
		GREGOROVCE	† Ján, Anna

► **NEDEĽA BOŽIEHO SLOVA.** Dnešná nedeľa je Nedeľou Božieho Slova. Aj keď ju nemôžeme sláviť a prežívať spoločne, nájdime si v rodinách aspoň 20 minút na spoločné čítanie zo Svätého Písma a nechajme Božie Slovo, živé a účinné, pôsobiť v našich srdciach a životoch.

SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ, KŇAZ A UČITEĽ CIRKVI, 28. JANUÁR

Jeden z najväčších učencov a mudrcov Cirkvi bol práve sv. Tomáš Akvinský. Narodil sa v roku 1226 na zámku Roccasecca d'Aquino pri Monte Cassine (dnešné Taliansko, Lazio). Ako štrnásťročný odišiel na univerzitu do Neapola. Zoznámil sa s rehoľou dominikánov a rozhodol sa, že do nej vstúpi. Predstavení rehole ho potom poslali k sv. Albertovi Veľkému, ktorý vtedy pôsobil v Kolíne. Tomáš prednášal na univerzitách v Paríži, Neapole, Ríme, bol veľmi vyhľadávaný študentami, ale aj teológmi. Bol veľmi precízny a jasný v definíciách pojmov a jeho zásluhou Cirkev získala exaktné pomenovania mnohých vecí. Vychádzal z Aristotela. Napísal mnoho spisov. Najslávnejším sa stala Summa Theologiae (Súbor teológie). Okrem toho bol výborným kazateľom, zložil aj nádherné hymny ku cti Sviatosti Oltárnej. Nikdy neprijal žiadne povýšenia, ktoré mu ponúkali jeho predstavení. V roku 1274 dostal pozvanie od pápeža Gregora X. na koncil, ktorý sa mal konať v Lyone. Tomáš, v tom čase chorý a slabý, sa poslušne vybral na cestu. No cestou tak vážne ochorel, že musel zostať v kláštore cisterciánov vo Fossanove pri Terracine. Tam aj 7. marca 1274 zomrel. Za svätého ho vyhlásil pápež Ján XXII. v roku 1323, pápež Pius V. ho vyhlásil v roku 1567 za učiteľa Cirkvi a pápež Lev XIII. ho vyhlásil za patróna všetkých katolíckych škôl. V Cirkvi sa mu vo všeobecnosti dáva titul «doctor angelicus» (anjelský učiteľ).

